

villig til at forhandle; det kunne måske i sin tekniske udformning have visse mangler, da den administrative sagkundskab ikke havde medvirket ved udarbejdelsen. „Det, forslagsstillerne ønsker, er at give lytterne øget indflydelse i radioledelsen, at indføre direkte lyttervalg, således at alle licensbetalende lyttere bliver i stand til at deltage i valget, og at indføre en vis offentlighed i radiatorådet og programudvalget, altsammen ud fra den overbevisning, at en sådan ændring vil være til gavn for radiofonisens arbejde og vil afhjælpe væsentlige mangler ved den bestående ordning.“

Ved lovforslagets 1. behandling gav *undervisningsministeren* udtryk for, at han ikke fandt lovforslaget egnet til gennemførelse. Dels mente han, at det direkte lyttervalg rummede adskillige problemer, som forslagsstillerne ikke havde anvist nogen løsning på, dels kunne der anføres adskilligt til fordel for den gældende ordning, under hvilken radiofonien var undergået en rig udvikling. Selvom den radioordning, vi har, på væsentlige områder havde vist sig at svare til tidens krav og opgaver, var det dog „meget vel tænkeligt, at det var muligt at finde en endnu bedre form. „Der er ingen form, som er evig og almengyldig. Jeg stiller mig fordomsfrit overfor de forslag til ændringer, der måtte fremkomme, og har kun det ønske, at enhver nyordning, der fastholder formålet, må være bedre end den gamle, og at dette dokumenteres med klare argumenter.“

Den socialdemokratiske ordfører udtalte sig i overensstemmelse hermed, mens lovforslaget støttedes af de to partier (venstre og det konservative folkeparti), der stod bag det.

Som ordfører for de radikale slog *Steen* til lyd for en ændring efter andre retningslinier end de foreslåede. Lytterindflydelsen var efter hans opfattelse noget værdifuldt, og den blev efter hans opfattelse på den naturligste måde bevaret, om man gik over til en ordning, hvorefter „*folketinget*, hvis opgave det er at varetage folkets fælles interesser, indstiller det antal personer til medlemmer af radiatorådet, der måtte kunne opnås enighed om — som hidtil personer indenfor eller udenfor folketingsmedlemmernes kreds. Her er lytterbefolkningen repræsenteret, her er alle repræsenteret, som selv ønsker at være det. Derudover er der sikret rådet den sagkundskab, der er god brug for til den kritiske bedømmelse ved udvælgelsen af det stof, der skal udsendes. Vi har allerede under den gældende ordning til rådighed ved rådets arbejde en repræsentation for universiteterne, for kirken, for lærerstanden, for teatret, for forfatterne, for de folkeoplysende organisationer, for musiklivet, og hertil mener jeg så afgjort der bør føjes en repræsentation for højskolerne. Også den tekniske sagkundskab er der brug for, og den hidtil gældende ordning, at et teknisk sagkyndigt medlem udnævnes efter indstilling af ministeren for offentlige arbejder, mener jeg så ubetinget bør bibeholdes.